

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 686

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 22 iulie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina
ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
29. — Hotărâre pentru modificarea Regulamentului privind selectarea, promovarea și evaluarea personalului Curții Constituționale, aprobat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 7/2025	2
Decizia nr. 86 din 25 februarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, în ansamblul său, și a dispozițiilor art. 2, 4, 5, 6, 9, 13, 65 și 66 din această lege, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă, în ansamblul său, precum și, în mod punctual, a dispozițiilor art. 1 pct. 1 din această ordonanță, ale art. 23 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, precum și a Hotărârii Parlamentului nr. 5/2020 pentru încuviințarea stării de alertă și a măsurilor instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19.....	3–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
531. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon privind aprobarea unei licențe de concesiune pentru exploatare	15

ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Regulamentului privind selectarea, promovarea și evaluarea personalului Curții Constituționale, aprobat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 7/2025

În temeiul dispozițiilor art. 6, art. 9 alin. (1) și ale art. 50-51 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 361/2023 privind personalul Curții Constituționale,

Plenul Curții Constituționale adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Regulamentul privind selectarea, promovarea și evaluarea personalului Curții Constituționale, aprobat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 7 din 30 ianuarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 11 februarie 2025, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Datele prevăzute la alin. (2) se publică, printr-un anunț, în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și pe pagina de internet a Curții Constituționale cu cel puțin 90 de zile înainte de data stabilită pentru concurs, respectiv data probei scrise.”

2. La articolul 6, litera f) a alineatului (1) și alineatul (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„f) declarația pe propria răspundere privind existența unor eventuale întreruperi în activitate, precum și declarația pe propria răspundere cu privire la faptul că nu a fost destituit(ă) sau eliberat(ă) din motive imputabile dintr-o funcție publică în ultimii 5 ani;

.....
(3) Dosarul de concurs se depune personal sau prin mandatar, cu procură autenticată, la Compartimentul resurse umane și salarizare, în termen de 50 de zile de la data publicării anunțului prevăzut la art. 5 alin. (4).”

3. Articolul 21 se abrogă.

4. La articolul 22, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) În termen de 5 zile de la data publicării rezultatelor de la proba orală, comisia de concurs va proceda la stabilirea notelor finale ale concursului.”

5. Articolul 96 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 96. — După afișarea rezultatelor obținute la selecția dosarelor de înscriere, proba scrisă și/sau proba practică, după caz, candidații nemulțumiți pot depune contestație la Compartimentul resurse umane și salarizare, în termen de cel mult o zi lucrătoare de la data afișării rezultatului selecției

dosarelor, respectiv de la data afișării rezultatului probei scrise și/sau probei practice, sub sancțiunea decăderii din acest drept.”

6. La articolul 97, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În situația contestațiilor formulate față de rezultatul probei scrise sau al probei practice, comisia de soluționare a contestațiilor analizează lucrarea sau procesul-verbal doar pentru candidatul contestatar în termen de o zi lucrătoare de la expirarea termenului de depunere a contestațiilor.”

7. La articolul 98, literele b) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) constată că punctajele nu au fost acordate potrivit baremului și răspunsurilor din lucrarea scrisă;

.....
d) ca urmare a recorectării lucrării de la proba scrisă, candidatul declarat inițial «respins» obține cel puțin punctajul minim pentru promovarea probei scrise.”

8. La articolul 99 alineatul (1), literele b) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) punctajele au fost acordate potrivit baremului și răspunsurilor din lucrarea scrisă;

.....
d) se constată că punctajul acordat de comisia de soluționare a contestațiilor la proba scrisă este mai mic sau egal cu cel acordat de comisia de concurs.”

Art. II. — (1) Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Regulamentul privind selectarea, promovarea și evaluarea personalului Curții Constituționale, aprobat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 7/2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 11 februarie 2025, cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Prezenta hotărâre a fost adoptată de Plenul Curții Constituționale cu unanimitate de voturi, în ședința din data de 22 iulie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Contrasemnează:

Prim-magistrat-asistent,

Benke Károly

Secretar general,

Alexandru Mihai Borcan

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 86

din 25 februarie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, în ansamblul său, și a dispozițiilor art. 2, 4, 5, 6, 9, 13, 65 și 66 din această lege, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă, în ansamblul său, precum și, în mod punctual, a dispozițiilor art. I pct. 1 din această ordonanță, ale art. 23 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, precum și a Hotărârii Parlamentului nr. 5/2020 pentru încuviințarea stării de alertă și a măsurilor instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă, excepție ridicată de Adrian-Samuilă Rusu în Dosarul nr. 310/33/2021 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.468D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.483D/2021, nr. 2.629D/2021, nr. 2.672D/2021, nr. 2.698D/2021, nr. 2.771D/2021, nr. 2.831D/2021, nr. 2.934D/2021, nr. 3.060D/2021, nr. 3.070D/2021, nr. 3.184D/2021, nr. 3.219D/2021, nr. 3.251D/2021, nr. 3.276D/2021, nr. 3.290D/2021, nr. 48D/2022, nr. 434D/2022, nr. 532D/2022, nr. 649D/2022, nr. 655D/2022, nr. 677D/2022, nr. 704D/2022, nr. 843D/2022, nr. 946D/2022, nr. 947D/2022 și nr. 2.006D/2022, având obiect similar al excepțiilor de neconstituționalitate, excepții ridicate de Norbert-Ștefan Iacob în Dosarul nr. 3.703/211/2021 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă, de Anca Alina Ionescu în Dosarul nr. 7.440/301/2021 al Judecătoriei Sectorului 3 București, de Daniel Amuza în Dosarul nr. 7.369/315/2020 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă, de Vlad Petre Suliță în Dosarul nr. 448/4/2021 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Mădălina Diana Paul în Dosarul nr. 8.099/211/2021 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă, de Florin Ion Măneanu în Dosarul nr. 3.431/225/2021 al Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin — Secția civilă, de Adrian

Cristian Secu în Dosarul nr. 5.117/3/2021 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Cristian Dan Chiș în Dosarul nr. 9.617/215/2021 al Judecătoriei Craiova — Secția I civilă, de Mirela Surugiu în Dosarul nr. 24.606/301/2020 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Erno Kovacs în Dosarul nr. 8.857/211/2021 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă, de Amalia Bellantoni în Dosarul nr. 9.895/300/2021 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă, de Adrian Panaite în Dosarul nr. 5.842/301/2021 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Daniel Amuza în Dosarul nr. 9.943/315/2020 al Judecătoriei Târgoviște, de Vasile Arion în Dosarul nr. 5.317/301/2021 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Adrian Nicorescu în Dosarul nr. 4.956/279/2021 al Judecătoriei Piatra-Neamț — Secția civilă, de Marius Remus Mloc în Dosarul nr. 9.255/325/2021 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Richard Mocko în Dosarul nr. 257/211/2021 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă, de Elena Radu în Dosarul nr. 97/1/2021/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Eduard Cristian Irimia în Dosarul nr. 5.940/2/2020/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Octavian-Ioan Meregiu în Dosarul nr. 34.961/299/2020 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Cristian Dan Chiș și Claudiu Chiș în Dosarul nr. 9.594/281/2021 al Judecătoriei Ploiești, de Eduard Cristian Irimia în Dosarul nr. 849/4/2022 al Judecătoriei Sectorului 4 București, de Pompiliu Diplan în Dosarul nr. 21.226/299/2021 al Judecătoriei Sectorului 1 București, de Viorica Cuprian în Dosarul nr. 16.321/196/2020 al Judecătoriei Brăila — Secția civilă, precum și de Mihai-Alexandru Vilcu în Dosarul nr. 17.473/231/2020 al Judecătoriei Focșani — Secția civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 2.483D/2021, nr. 2.629D/2021, nr. 2.672D/2021, nr. 2.698D/2021, nr. 2.771D/2021, nr. 2.831D/2021, nr. 2.934D/2021, nr. 3.060D/2021, nr. 3.070D/2021, nr. 3.184D/2021, nr. 3.219D/2021, nr. 3.251D/2021, nr. 3.276D/2021, nr. 3.290D/2021, nr. 48D/2022, nr. 434D/2022, nr. 532D/2022, nr. 649D/2022, nr. 655D/2022, nr. 677D/2022, nr. 704D/2022, nr. 843D/2022, nr. 946D/2022, nr. 947D/2022 și

nr. 2.006D/2022 la Dosarul nr. 2.468D/2021. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2483D/2021, nr. 2.629D/2021, nr. 2.672D/2021, nr. 2.698D/2021, nr. 2.771D/2021, nr. 2.831D/2021, nr. 2.934D/2021, nr. 3.060D/2021, nr. 3.070D/2021, nr. 3.184D/2021, nr. 3.219D/2021, nr. 3.251D/2021, nr. 3.276D/2021, nr. 3.290D/2021, nr. 48D/2022, nr. 434D/2022, nr. 532D/2022, nr. 649D/2022, nr. 655D/2022, nr. 677D/2022, nr. 704D/2022, nr. 843D/2022, nr. 946D/2022, nr. 947D/2022 și nr. 2.006D/2022 la Dosarul nr. 2.468D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2020, având în vedere că, prin Decizia nr. 50 din 15 februarie 2022, Curtea a constatat neconstituționalitatea acesteia. Solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 55/2020, în ansamblul ei, și a prevederilor art. 2, 4, 5, 6, 9, 13, 65 și 66 din aceasta, a prevederilor art. 23 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 și a Hotărârii Parlamentului nr. 5/2020, având în vedere jurisprudența consolidată a Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 307 din 11 mai 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 20 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 310/33/2021, **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă.** Excepția a fost ridicată de Adrian-Samuilă Rusu într-o cauză având ca obiect anularea unei hotărâri a Guvernului și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.468D/2021.

8. Prin Încheierea din 9 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.703/211/2021, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020.** Excepția a fost ridicată de Norbert-Ștefan Iacob într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.483D/2021.

9. Prin Încheierea din 25 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.440/301/2021, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, ale art. 4 alin. (1), ale art. 5, ale art. 65 lit. h) și ale art. 66 lit. h) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 și ale art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020.** Excepția a fost ridicată de Anca Alina Ionescu într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.629D/2021.

10. Prin Încheierea din 12 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.369/315/2020, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 lit. a) din Legea nr. 55/2020.** Excepția a fost ridicată de Daniel Amuza

într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.672D/2021.

11. Prin Încheierea din 16 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 448/4/2021, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1), ale art. 5 alin. (2), ale art. (6) și ale art. 13 lit. a) din Legea nr. 55/2020, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020.** Excepția a fost ridicată de Vlad Petre Suliță într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.698D/2021.

12. Prin Încheierea din 22 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.099/211/2021, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2020, în ansamblul său, a prevederilor art. 5 și ale art. 65 și 66 din Legea nr. 55/2020, precum și a Legii nr. 55/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Mădălina Diana Paul într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.771D/2021.

13. Prin Încheierea din 15 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.431/225/2021, **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 lit. m) din Legea nr. 55/2020.** Excepția a fost ridicată de Florin Ion Măneanu într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.831D/2021.

14. Prin Încheierea din 15 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.117/3/2021, **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 55/2020 și a dispozițiilor art. 23 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență.** Excepția a fost ridicată de Adrian Cristian Secu într-o cauză având ca obiect anularea Hotărârii Comitetului Municipiului București pentru Situații de Urgență nr. 26 din 2 noiembrie 2020 și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.934D/2021.

15. Prin Încheierea din 5 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.617/215/2021, **Judecătoria Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 lit. h) și ale art. 66 lit. a) din Legea nr. 55/2020.** Excepția a fost ridicată de Cristian Dan Chiș într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.060D/2021.

16. Prin Sentința civilă nr. 4.319 din 15 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 24.606/301/2020, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 55/2020.** Excepția a fost ridicată de Mirela Surugiu într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.070D/2021.

17. Prin Sentința civilă nr. 6.223 din 8 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.857/211/2021, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020, a prevederilor art. 5 și ale art. 65 și 66 din Legea nr. 55/2020, precum și a Legii nr. 55/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Erno Kovacs într-o cauză având ca obiect o

plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.184D/2021.

18. Prin Încheierea din 30 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.895/300/2021, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, ale art. 4 alin. (1), ale art. 5 alin. (3) lit. a), ale art. 65 lit. k) și ale art. 66 lit. a) din Legea nr. 55/2020.** Excepția a fost ridicată de Amalia Bellantoni într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.219D/2021.

19. Prin Încheierea din 29 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.842/301/2021, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 lit. h) și ale art. 66 lit. a) din Legea nr. 55/2020.** Excepția a fost ridicată de Adrian Panaite într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.251D/2021.

20. Prin Încheierea din 13 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.943/315/2020, **Judecătoria Târgoviște a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 lit. a) din Legea nr. 55/2020.** Excepția a fost ridicată de Daniel Amuza într-o cauză având ca obiect plângere o contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.276D/2021.

21. Prin Încheierea din 28 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.317/301/2021, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2020.** Excepția a fost ridicată de Vasile Arion într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.290D/2021.

22. Prin Încheierea din 23 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.956/279/2021, **Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și ale art. 65 lit. k) din Legea nr. 55/2020.** Excepția a fost ridicată de Adrian Nicorescu într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 48D/2022.

23. Prin Încheierea din 20 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.255/325/2021, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (3) și ale art. 65 lit. o) din Legea nr. 55/2020.** Excepția a fost ridicată de Marius Remus Mioc într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 434D/2022.

24. Prin Încheierea din 27 ianuarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 257/211/2021, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2020, în ansamblul său, a prevederilor art. 2, ale art. 4 alin. (1) și ale art. 65 lit. h) din Legea nr. 55/2020 și a Hotărârii Parlamentului nr. 5/2020 pentru încuviințarea stării de alertă și a măsurilor instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19.** Excepția a fost ridicată de Richard Mocko într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 532D/2022.

25. Prin Încheierea din 20 ianuarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 97/1/2021/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție —**

Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2020, în ansamblul său, a prevederilor art. 5 alin. (2) lit. d), ale art. 13 lit. a), ale art. 65 lit. h) și ale art. 66 lit. a) din Legea nr. 55/2020, precum și a Legii nr. 55/2020, în ansamblul său. Excepția a fost ridicată de Elena Radu într-o cauză având ca obiect anularea unei hotărâri a Guvernului și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 649D/2022.

26. Prin Încheierea din 3 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 5.940/2/2020/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020, precum și a Legii nr. 55/2020.** Excepția a fost ridicată de Eduard Cristian Irimia într-o cauză de contencios administrativ și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 655D/2022.

27. Prin Încheierea din 16 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 34.961/299/2020, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1), ale art. 5 alin. (2), ale art. (6) și ale art. 13 lit. a) din Legea nr. 55/2020 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2020.** Excepția a fost ridicată de Octavian-Ioan Meregiu într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 677D/2022.

28. Prin Încheierea din 1 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 9.594/281/2021, **Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 lit. h) și ale art. 66 lit. a) din Legea nr. 55/2020.** Excepția a fost ridicată de Cristian Dan Chiș și Claudiu Chiș într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 704D/2022.

29. Prin Încheierea din 10 martie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 849/4/2022, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, 6, 9 și 13 din Legea nr. 55/2020, precum și a Legii nr. 55/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Eduard Cristian Irimia într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 843D/2022.

30. Prin Sentința civilă nr. 1.510 din 3 martie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 21.226/299/2021, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (3) lit. a) și ale art. 6 lit. c) din Legea nr. 55/2020, precum și a Legii nr. 55/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Pompiliu Diplan într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 946D/2022.

31. Prin Încheierea din 30 martie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 16.321/196/2020, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 4, art. 5 alin. (2) lit. d) și ale art. 65 lit. h) din Legea nr. 55/2020.** Excepția a fost ridicată de Viorica Cuprian într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 947D/2022.

32. Prin Încheierea din 14 iulie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 17.473/231/2020, **Judecătoria Focșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și ale art. 4 alin. (1)**

din Legea nr. 55/2020. Excepția a fost ridicată de Mihai-Alexandru Vilcu într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.006D/2022.

33. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că Legea nr. 55/2020, denumită în continuare *Legea*, a fost adoptată cu nerespectarea art. 1 alin. (3) și (5), raportat la art. 141 și art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât nu a fost solicitat avizul Consiliului Economic și Social, așa cum ar fi trebuit, având în vedere conținutul expunerii de motive a Legii, precum și jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 722 din 7 octombrie 2020.

34. De asemenea, *Legea* a fost adoptată cu încălcarea principiului bicameralismului, așa cum a fost acesta dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 312 din 9 mai 2018. În concret, rolul Senatului, Cameră de reflecție în procesul de adoptare a *Legii*, a fost deturnat prin modul de acțiune al Camerei Deputaților, Cameră decizională, deoarece Senatul nu a avut posibilitatea să adopte, la rândul său, amendamentele introduse la Camera Deputaților.

35. Se susține că prin Decizia Curții Constituționale nr. 457 din 25 iunie 2020 s-a anulat art. 4 alin. (3) și (4) din *Lege*, arătându-se că Guvernul nu poate emite o hotărâre de instituire a unei stări de alertă pe teritoriul României, care apoi să fie aprobată sau anulată prin suprascriere de către Parlament, în acest mod nefiind respectat principiul separației puterilor în stat. Guvernul este executivul ce instituie măsuri pentru reducerea unor drepturi fundamentale, iar, potrivit reglementărilor referitoare la starea de urgență, restrângerea drepturilor, în situații excepționale, așa cum sunt acestea definite de art. 53 din Constituție, se poate face doar prin lege.

36. Prevederile *Legii*, așa cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020, denumită în continuare *Ordonanța*, sunt de natură să limiteze drepturile fundamentale ale cetățenilor, respectiv dreptul la viață prin libera respirație a aerului, dreptul la viață privată garantat de dispozițiile art. 26 din Constituția României, ale art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, denumită în continuare *Convenția*, ale art. 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

37. În continuare, sunt formulate o serie de considerații referitoare la efectele nocive asupra sănătății ale purtării măștii, precum și considerații referitoare la lipsa oricărui beneficiu pe care le-ar (putea) aduce purtarea măștii în combaterea răspândirii virusului. De asemenea, se face referire și la o decizie a unei instanțe administrative din Franța prin care s-a dispus anularea unui decret administrativ prin care s-a impus obligația de a purta mască în spații publice.

38. Art. 13 lit. a) din *Lege* este criticat în forma sa anterioară modificării prin *Ordonanță*, deoarece încalcă art. 34 din Constituție, întrucât măștile nu protejează împotriva răspândirii virusurilor, ci chiar periclitează sănătatea.

39. De asemenea, este periclitată și sănătatea psihică a oamenilor, deoarece obligația de a purta mască conduce la alienare socială. Se arată și că prevederile art. 65 lit. h) din *Lege*, care impun obligația de a purta mască indiferent de starea de sănătate, încalcă dreptul la sănătate.

40. Art. 5 alin. (3) lit. a) și art. 6 lit. c) din *Lege* încalcă art. 39 din Constituție referitor la libertatea întrunirilor, deoarece condițiile enunțate nu lămuresc momentul în care măsura de restrângere/interzicere se va activa sau durată sa, știut fiind că restrângerea trebuie să aibă caracter temporar, conform art. 53 din Constituție.

41. Prevederile art. 5 alin. (3) și ale art. 65 lit. o) din *Lege* sunt contrare art. 53 din Constituție, privind condiția proporționalității, având în vedere că măsura restrictivă a carantinei nu are nicio eficiență în combaterea virusului.

42. Art. 6 lit. c) din *Lege* conferă hotărârilor Guvernului aceeași forță juridică pe care o are legea *stricto sensu*. Executivul are posibilitatea să stabilească restricții cu privire la libertatea de întrunire, ceea ce a și făcut, de exemplu, să nu se depășească un anumit număr de participanți, respectiv 100, la demonstrații. Astfel s-a încălcat art. 53 alin. (1) teza întâi din Constituție. În plus, norma devine neprevizibilă, deoarece organizatorii mitingului, neștiind numărul maxim permis de participanți, nu vor putea ști să îl organizeze în așa fel încât să evite sancțiunea contravențională. În plus, prin modul de reglementare, aceste prevederi legale fac posibil și arbitrarul, ținând cont de prevederea din art. 2 din *Lege* care trimite la „nivelul de gravitate manifestat sau prognozat”. În susținere este invocată și jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015.

43. În ceea ce privește art. 2 din *Lege*, autorii arată că *starea de alertă* este un termen juridic „alienat”, nefiind prevăzut în Constituție, și care încearcă să înlocuiască starea de urgență. Există o similitudine între definiția stării de urgență, așa cum a fost reținută de Comisia de la Veneția în Raportul adoptat la Strasbourg în data de 19 iunie 2020, și definiția stării de alertă, așa cum reiese din textul de lege criticat. Guvernul poate doar să declare o stare de urgență, dar nu poate emite hotărâri care restrâng drepturi, declararea stării de urgență necesitând aprobarea Parlamentului.

44. Referitor la art. 4 din *Lege*, se arată că, potrivit reglementărilor referitoare la starea de urgență, definite la art. 53 coroborat cu art. 93 din Constituție, restrângerea drepturilor se poate face doar prin lege. Președintele României este cel care poate defini aceste măsuri excepționale prin care se restrâng drepturi și care cere Parlamentului încuviințarea măsurilor, în cel mult 5 zile de la instituirea acestora. În cazul dispozițiilor de lege criticate, Guvernul instituie măsuri excepționale, la propunerea ministrului afacerilor interne. Aceste reglementări încearcă să înlocuiască autoritatea executivă a Președintelui prin autoritatea ministrului afacerilor interne și cea legislativă a Parlamentului prin autoritatea executivă a Guvernului. Așadar, instituția stării de alertă reprezintă o încălcare a statului de drept. Amintește și că, potrivit art. 73 alin. (3) din Constituție, Parlamentul nu poate institui reglementări în afara Constituției, creând o instituție nouă, starea de alertă, ci trebuia, proporțional cu situația dată, să reglementeze regimul unei stări de urgență prin lege, după ce Președintele a instituit-o, în termen de 5 zile de la instituire.

45. Guvernul nu poate restrânge drepturi în cadrul stării de alertă definite în art. 2 din *Lege*, așa cum se reglementează în art. 4 alin. (1) al aceleiași legi, starea de alertă fiind un termen juridic care nu se regăsește în Constituție. În cazul prevăzut la art. 4 alin. (1) din *Lege*, Guvernul instituie măsuri pentru reducerea unor drepturi fundamentale, precum dreptul la educație, dreptul la libera circulație. Guvernul instituie măsuri excepționale, la propunerea ministrului afacerilor interne. Aceste reglementări încearcă să înlocuiască autoritatea executivă a Președintelui prin autoritatea ministrului afacerilor interne și cea legislativă a Parlamentului prin autoritatea executivă a Guvernului.

46. Se încalcă standardele constituționale de calitate a legii, deoarece noțiunea *stare de alertă* este imprecisă și neclară. Autorii consideră că, drept urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 457 din 25 iunie 2020, se impune constatarea neconstituționalității și a art. 4 alin. (1) și (2) și (6) din *Lege*, deoarece a fost eliminată însăși instituția stării de alertă. În plus, consideră că prevederile criticate impun o obligație generală de a respecta un număr nedefinit de norme, greu de identificat, și stabilesc sancțiuni contravenționale, dar fără să identifice fapte concrete pentru care acestea sunt stabilite.

47. Se consideră că sintagma *numai prin lege* din cuprinsul art. 53 alin. (1) din Constituție se referă strict la lege, în sens de act al Parlamentului. În susținere, este citat următorul considerent din Decizia Curții Constituționale nr. 80 din 16 februarie 2014, paragraful 249: „potrivit jurisprudenței sale constante, Curtea Constituțională a statuat că restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu se poate realiza decât prin lege, ca act juridic adoptat de Parlament”. Din coroborarea cu art. 139 alin. (1) din Constituție care folosește aceeași noțiune de *numai prin lege* rezultă că Guvernul, prin hotărâre, nu poate restrânge exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți și că exclusiv Parlamentul ar putea să o facă.

48. Din coroborarea art. 53 alin. (1) și art. 115 alin. (4) din Constituție, care interzice Guvernului să afecteze, prin ordonanțe de urgență, drepturi sau libertăți prevăzute de Constituție, rezultă că drepturile sau libertățile fundamentale pot fi restrânse cu atât mai puțin pe calea unor hotărâri ale Guvernului. Se face trimitere și la Decizia Curții Constituționale nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008 prin care a fost interpretată noțiunea a *afecta* din cuprinsul art. 115 alin. (4) din Constituție.

49. Mai departe, se arată că, deoarece art. 115 alin. (6) din Constituție interzice Guvernului să afecteze drepturile sau libertățile prevăzute de Constituție exclusiv prin ordonanțe de urgență, rezultă că, prin ordonanțe simple, adoptate cu respectarea art. 115 alin. (1) și (2) din Constituție, se pot adopta astfel de măsuri. În concluzie, măsurile de restrângere pot fi adoptate exclusiv de către Parlament, prin lege, și de către Guvern, prin ordonanțe simple.

50. Faptul că, spre deosebire de actul Președintelui de instituire a stării de urgență care este supus aprobării Parlamentului, măsurile de restrângere luate în stare de alertă prin hotărârile Guvernului nu sunt supuse aprobării Parlamentului reprezintă o excepție inadmisibilă de la principiul supremației Constituției.

51. În continuare, autorii excepției susțin că *starea de alertă* este o noțiune care nu poate avea eficacitate juridică, deoarece pandemia, ca stare de fapt, nu a fost validată din punct de vedere juridic, nu a fost „legalizată”. Ca atare, acțiunile de restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților fundamentale sunt contrare Constituției.

52. Prevederile criticate din *Lege* nu respectă condițiile impuse de art. 53 din Constituție, ceea ce face imposibilă analiza acestor măsuri în cadrul controlului de constituționalitate pe care îl exercită Curtea Constituțională, dacă este investită. *Legea* deleagă ministrului afacerilor interne competența de a efectua analiza respectării condițiilor impuse de art. 53 din Constituție și de a propune declararea, prelungirea, încetarea stării de alertă, iar Guvernului instituirea, prelungirea, încetarea acestei stări și, totodată, măsurile de restrângere a drepturilor și libertăților fundamentale. Aceste aspecte contravin art. 61 alin. (1) din Constituție, în condițiile în care restrângerea drepturilor fundamentale poate fi dispusă numai prin lege, pentru că Parlamentul nu poate să delege puterea de legiferare Guvernului, iar acesta să o exercite pe calea unei hotărâri, act care se emite pentru organizarea executării legilor, conform art. 108 alin. (2) din Constituție, și care nu intră în categoria legilor. Se încalcă, astfel, separația puterilor în stat.

53. Se mai arată, cu privire la art. 5 alin. (3) lit. a) și art. 6 lit. c) din *Lege*, că se încalcă și art. 108 alin. (2) din Constituție, deoarece acordă hotărârilor Guvernului aceeași forță juridică pe care o au legile.

54. Măsurile adoptate în starea de alertă sunt contrare condiției prevăzute de art. 53 alin. (2) din Constituție, aceea ca restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți să fie necesară într-o societate democratică, deoarece sunt mai restrictive chiar și decât măsurile luate în starea de urgență și nu sunt nici proporționale.

55. Întrucât nu a fost, în mod oficial și legal, constatată, pandemia, care a constituit temeiul pentru instituirea măsurilor de restrângere a exercițiului unor drepturi, nu se încadrează în situațiile prevăzute de art. 53 alin. (1) din Constituție privind caracterul necesar al restrângerii, de înlăturare a unei calamități naturale ori de înlăturare a consecințelor unui dezastru sau ale unui sinistru deosebit de grav.

56. Prevederile art. 3 din *Lege*, din cauza impreciziei formulei *analiză a factorilor de risc*, permit autorităților administrative să sancționeze cetățenii în mod arbitrar. Practic, puterea executivă a dobândit puterea de a restrânge pe perioadă nedeterminată drepturile fundamentale ale cetățenilor, încălcând separația puterilor în stat.

57. Se mai arată că obligativitatea purtării măștii de protecție interferează cu dreptul la viață privată, în sensul larg, prevăzut de art. 8 din Convenție, precum și cu dreptul fundamental la sănătate, respectiv cu dreptul persoanei de a consimți la orice act medical ce are loc asupra sa.

58. Art. 13 din *Lege* nu definește noțiunea de purtare a măștii și, drept urmare, este neconstituțional art. 65 lit. h) din aceasta, ce stabilește sancțiuni în baza măsurilor de protecție a vieții, cu caracter general și nespecific asupra faptei pentru care sancțiunile se pot aplica. Noțiunea *maskă de protecție* nu este suficient de precis determinată în prevederile legale criticate, astfel încât destinatarii obligației de a o purta nu își pot adapta conduita în sensul obligației. Sunt restricționate, astfel, dreptul la muncă, la liberă circulație, dreptul la sănătate, la propria imagine, demnitate și onoare.

59. Art. 65 și 66 din *Lege* nu se referă în mod clar, precis și distinct la purtarea măștii în spațiul închis sau deschis, iar în conformitate cu paragraful 64 din Decizia Curții Constituționale nr. 457 din 25 iunie 2020, pentru a fi respectată, o lege trebuie să fie clară, precisă și previzibilă, așa încât destinatarii să își poată adapta în mod corespunzător conduita. Or, *Legea* nu prevede în mod clar, precis și previzibil o sancțiune pentru neputerea măștii în spațiile publice. Mai mult decât atât, dispozițiile art. 13 lit. a) din *Lege* intră în contradicție cu Ordinul ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne nr. 874/81/2020 privind instituirea obligativității purtării măștii de protecție, a triajului epidemiologic și dezinfectarea obligatorie a mâinilor pentru prevenirea contaminării cu virusul SARS CoV-2 pe durata stării de alertă, care impune măștile doar în spații publice închise, spații comerciale, mijloace de transport în comun și locuri de muncă. Potrivit prevederilor art. 108 alin. (3) din Constituție, Guvernul are abilitatea de a emite acte normative cu putere de lege numai în situații excepționale, ce reclamă o urgență, și numai în limitele de abilitare prevăzute de legea specială adoptată în acest sens de Parlament.

60. Dreptul la viață privată garantat de art. 8 din Convenție și art. 52 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene este încălcat din perspectiva art. 148 alin. (2) din Constituție și a jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene care, de exemplu în Cauza *Simmenthal*, a statuat că instanțele naționale au obligația să aplice cu prioritate dreptul UE.

61. În continuare se solicită anularea art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2020, care, fiind un act al Guvernului, este supusă contenciosului administrativ. *Legea* a fost adoptată în același domeniu care a fost reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2020, astfel încât se încalcă prevederile din art. 1 alin. (5) din Constituție.

62. Se încalcă art. 15 alin. (1) și art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece instanțele de contencios administrativ nu pot realiza controlul de constituționalitate a legii, ci doar un control de legalitate a actelor administrative prin care s-au

restrâng drepturi și libertăți fundamentale. În acest fel, se perpetuează situația, iar legea este, în fapt, înlocuită de decizii administrative.

63. De asemenea, întrucât măsurile de restrângere afectează, în mod efectiv, doar o parte dintre indivizi, și nu întreaga populație care, teoretic și potrivit dispozițiilor abstracte legale, este vizată de ele, indivizii efectiv afectați sunt discriminați față de ceilalți.

64. Cheltuielile pe care le implică respectarea măsurilor de restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți sunt atât de mari pentru o bună parte din populația României, astfel încât pentru această categorie se încalcă art. 22 alin. (1) din Constituție. În plus, în condițiile în care recomandarea este ca masca să fie purtată maximum 4 ore și să nu fie refolosită, pentru cei care nu își permit să respecte această recomandare se ajunge la o încălcare a dreptului la viață și a dreptului la sănătate.

65. Cu referire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă a *Ordonanței*, se apreciază că a fost adoptată cu încălcarea celor reținute prin Decizia Curții nr. 457 din 25 iunie 2020 prin care s-a statuat că restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți se poate realiza numai prin lege, iar *ordonanța* de urgență este inferioară din punct de vedere ierarhic legii.

66. *Ordonanța* este o completare ulterioară a *Legii*, restrângând dreptul de exprimare liberă în spațiul public, prin purtarea măștii care acoperă nasul și gura. În cazul *Ordonanței* nu numai că nu a existat nicio evaluare asupra impactului măsurilor reglementate, dar aceasta modifică o lege ce restrânge drepturi și libertăți pe care nu le enumeră limitativ în conținutul acesteia. Într-o atare ipoteză o lege poate fi modificată prin *ordonanțe* de urgență succesive, ce restrâng drepturi și libertăți în afara exigențelor art. 53 din Constituție. De asemenea, nu poate fi primită explicația că Guvernul poate emite *ordonanțe* de urgență în afara legii de abilitare a Parlamentului, chiar dacă acestea privesc o situație pe care Guvernul o caracterizează ca fiind excepțională. În consecință, principiul separației puterilor în stat este încălcat prin legiferarea de către Guvern a unor *ordonanțe* de urgență ce destabilizează societatea și încalcă principiile statului de drept.

67. Guvernul motivează *Ordonanța* prin raportare la situația generată de alte acte normative, și nu la situația extraordinară ce ar putea motiva emiterea unei *ordonanțe* de urgență. *Legea* are caracter esențialmente temporar și a fost adoptată într-un context excepțional ce a avut în vedere toți factorii pe care Guvernul îi enumeră în preambulul *Ordonanței*, ceea ce nu poate încadra modificarea *Legii* prin *ordonanța* de urgență în sfera urgenței stabilite de Constituție. Voința legiuitorului primar a fost de a defini obligativitatea purtării măștii de protecție în spații publice închise, ceea ce conferă predictibilitatea normei de drept, iar *Ordonanța* modifică art. 13 lit. a) din *Lege* prin eliminarea termenului *închise*. Motivarea *Ordonanței* nu cuprinde niciun aspect ce determină modificarea art. 13 lit. a) din *Lege*, situația extraordinară nu există și, astfel, sunt încălcate prevederile art. I alin. (5) și ale art. 115 alin. (4) din Constituție.

68. Nu se poate pune problema de pasivitate a autorității legislative, de vreme ce aceasta a adoptat o lege cu 7 luni înaintea adoptării *Ordonanței*, iar Guvernul nu a acționat în mod obiectiv, ci arbitrar.

69. *Ordonanța* încalcă și art. 115 alin. (6) din Constituție, deoarece restrânge dreptul cetățenilor la libera circulație și o serie de alte drepturi fundamentale, prin condiționarea oricărei activități publice de purtarea măștii de protecție, un obiect medical prin destinația sa, nedefinit și de cele mai multe ori neconform din punct de vedere medical.

70. De asemenea, *Ordonanța*, ce nu a fost trimisă spre dezbateri și aprobare Camerei Deputaților și Senatului, încalcă prevederile art. 115 alin. (5) din Constituție.

71. Se susține și încălcarea Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, iar în susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

72. Dispozițiile art. 65 lit. h) din *Lege* califică drept contravenție nerespectarea de către persoanele fizice a măsurilor individuale de protecție a vieții și pentru limitarea efectelor tipului de risc produs asupra sănătății persoanelor, stabilite conform art. 5 alin. (2) lit. d) din aceeași lege. Aceste dispoziții legale au un caracter general și nespecific privind fapta care constituie contravenție. Art. 13 din *Lege* nu definește purtarea măștii de protecție ca fiind sub incidența sintagmei „măsurile individuale de protecție a vieții și pentru limitarea efectelor tipului de risc produs asupra sănătății persoanelor”.

73. După ce critică prevederile art. 2 și ale art. 4 alin. (1) și (2) din *Lege*, autorul excepției invocă și neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului nr. 5/2020, arătând că „prin Decizia Curții Constituționale nr. 457 din 2020 s-a anulat orice control parlamentar asupra restrângerii drepturilor fundamentale. Cu toate acestea, a menționat că acest control parlamentar asupra Hotărârii de Guvern nr. 394/2020 nu a fost înlăturat, deoarece Hotărârea nr. 5 a Parlamentului nu a fost atacată, de fapt, la Curtea Constituțională și continuă să producă efecte juridice conform normelor de tehnică legislativă din *Legea* nr. 24/2000, fiind cadrul legislativ de instituire a unor măsuri juridice de restrângere a unor drepturi, în temeiul căruia se aplică prelungiri ale stării de alertă”.

74. Prin *Lege* legiuitorul s-a îndepărtat de la orice reguli de adoptare a legilor, stabilind în cuprinsul acesteia niște măsuri care nu pot fi încadrate în noțiunea de *norme*, deoarece le lipsește tocmai structura trihotomică impusă de *Legea* nr. 24/2000. De asemenea, sunt invocate pe larg considerente din jurisprudența Curții referitoare la standardele de calitate pe care trebuie să le îndeplinească o lege, de exemplu, deciziile nr. 51 din 16 februarie 2016 și 405 din 15 iunie 2016.

75. Este adevărat, se mai arată în motivarea excepției, că, în conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale, norma din lege trebuie să păstreze un caracter general, neputându-se referi la toate situațiile specifice, dar, în cazurile în care sunt afectate drepturi și libertăți, o normă cu un caracter prea general, de genul celor criticate, nu face decât să delege autorităților executive puterea de restrângere a acestora prin hotărâre a Guvernului, ordine de miniștri sau hotărâri ale Comitetului Național pentru Situații de Urgență, care sunt excluse de la controlul constituțional cu privire la proporționalitatea acestor măsuri.

76. *Ordonanța* a fost adoptată fără să fi fost solicitat avizul Consiliului Legislativ, ceea ce contravine art. 1 alin. (1) și (5) și art. 79 alin. (1) din Constituție, fără avizul Consiliului Economic și Social, în acest fel încălcându-se principiul loialității colaborării dintre instituțiile de rang constituțional, așa cum a fost acesta statuat, de exemplu, prin Decizia Curții Constituționale nr. 611 din 3 octombrie 2017, precum și fără avizul de oportunitate al Departamentului pentru relația cu Parlamentul din cadrul Secretariatului General al Guvernului, în acest fel fiind încălcat principiul legalității, așa cum este acesta consacrat în art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit căruia respectarea legilor este obligatorie. Or, având în vedere că *lato sensu* hotărârea Guvernului este *lege*, iar Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea

adoptării/aprobării, din 2009, care prevedea obligația solicitării avizului de oportunitate, a fost aprobat printr-o hotărâre, respectiv Hotărârea Guvernului nr. 561/2009, rezultă că Guvernul a încălcat obligația constituțională de a respecta legile.

77. Autorii excepției arată că Legea nr. 262/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe nu menționează sub nicio formă modificarea unei legi privind restrângerea unor drepturi și libertăți fundamentale. Această lege a ieșit din vigoare în februarie 2021 și nu a fost emisă o altă lege de abilitare a Guvernului pentru perioada de timp scursă de la încetarea efectelor sale. Proiectul de lege privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe (L360/2020) a fost respins de Senat. Totodată, se arată că Ordonanța restrânge drepturi și libertăți, cu încălcarea prevederilor art. 53 și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, prin nerespectarea Deciziei Curții Constituționale nr. 152 din 6 mai 2020. De asemenea, apreciază că nu a existat o situație extraordinară care să justifice emiterea acesteia, iar Guvernul nu putea legifera în absența unei legi de abilitare. Arată că situația extraordinară are în vedere un grad ridicat de abatere de la comun, însă *Legea* a fost adoptată într-un context excepțional, ce a avut în vedere toți factorii pe care Guvernul îi enumără în preambulul Ordonanței, fapt ce nu mai poate încadra modificarea *Legii* în sfera urgenței stabilite de Constituție. Consideră că *Ordonanța* a fost modificată cu încălcarea art. 3 alin. (1) și a art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, sintagma „spațiu public” fiind contrară voinței legiuitorului primar, care în varianta inițială a *Legii* a prevăzut obligativitatea purtării măștii de protecție în spații publice închise, nu și în cele deschise.

78. Autorii excepției arată și că, în mod contrar dispozițiilor art. 42 din Legea nr. 24/2000, în cuprinsul *Ordonanței* nu s-a menționat temeiul legal al emiterii actului normativ. Totodată, consideră că dispozițiile *Ordonanței* restrâng dreptul cetățenilor la libera circulație și o serie de alte drepturi fundamentale, prin condiționarea oricărei activități de purtarea măștii de protecție.

79. Condiția referitoare la urgență din cuprinsul art. 115 alin. (4) din Constituție nu este, de asemenea, respectată. Această concluzie rezultă din examinarea preambulului *Ordonanței*. Astfel, justificarea urgenței măsurii de a impune portul măștii în spații publice deschise oferită de către Guvern — interesul elevilor — nu are un impact general asupra activităților populației.

80. Art. 23 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 încalcă standardele de calitate a legii. Astfel, destinatarul acestor prevederi, Comitetul Municipiului București pentru Situații de Urgență, nu își poate adapta conduita cerută de aceste prevederi legale și, în plus, poate exercita în mod abuziv autoritatea încredințată. Tocmai pentru că textul actului normativ nu cuprinde în sine prevederi exprese și limitative referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți constituționale, modalitatea de redactare creează premisele unei aplicări discreționare și de adoptare a unor măsuri de restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților, aspect de natură să contravină atât principiului securității juridice, cât și principiului legalității restrângerii exercițiului unor drepturi și libertăți.

81. Prevederile criticate nu respectă exigența impusă de Convenție — ca restrângerile drepturilor să fie prevăzute de lege. Astfel, sarcinile autorității administrative sunt formulate în mod vag și general. Prin emiterea unor acte administrative cu caracter normativ, de rang infralegal, se creează o stare de incertitudine juridică, deoarece reglementarea primară, fiind neprevizibilă, oferă autorităților administrative o marjă extrem de largă de apreciere și, în același timp, discreționară în privința acțiunilor și a măsurilor ce pot fi dispuse. Autorii excepției redau mai multe considerente din Decizia Curții nr. 157 din 13 mai 2020.

82. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

83. **Guvernul**, în Dosarul Curții nr. 677D/2022, arată că excepția de neconstituționalitate a *Ordonanței*, precum și a art. 13 lit. a) din *Lege* este inadmisibilă, având în vedere art. 29 alin. (3) și (5) din Legea nr. 47/1992 și Decizia Curții Constituționale nr. 50/2022, iar excepția de neconstituționalitate a celorlalte prevederi criticate prin excepția ridicată în acest dosar al Curții este neîntemeiată.

84. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

85. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

86. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din dispozițiile actelor de sesizare, îl constituie (i) Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 15 mai 2020, denumită în continuare *Legea*, în ansamblul său, și dispozițiile art. 2, 4, 5, 6, 9, 13, 65 și 66 din aceasta, (ii) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea *Legii* nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1042 din 6 noiembrie 2020, denumită în continuare *Ordonanța*, în ansamblul său, și dispozițiile art. I pct. 1 din aceasta, (iii) art. 23 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 26 aprilie 2004, și (iv) Hotărârea Parlamentului nr. 5/2020 pentru încuviințarea stării de alertă și a măsurilor instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 20 mai 2020.

87. Prevederile criticate în mod punctual din *Lege* se referă la natura juridică și condițiile de instituire a stării de alertă (art. 2 și 4), măsurile sectoriale care se pot institui în domeniul economic (art. 5, 6 și 9) și, respectiv, al sănătății (art. 13), faptele de încălcare a prevederilor legale care reprezintă contravenții (art. 65) și cuantumul acestora (art. 66).

88. Referitor la dispozițiile art. 66 lit. a) din *Legea*, se observă că, prin Decizia nr. 457 din 25 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 578 din 1 iulie 2020, a fost admisă excepția de neconstituționalitate invocată de Avocatul Poporului și s-a constatat că dispozițiile art. 4 alin. (3) și (4), precum și ale art. 65 lit. s) și ș) și ale art. 66 lit. a), b) și c), în ceea ce privește trimiterile la art. 65 lit. s), ș) și t) din Legea nr. 55/2020, sunt neconstituționale.

89. De asemenea, se observă că, prin Decizia nr. 50 din 15 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 25 martie 2022, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2020, în ansamblul ei.

90. Prevederile art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 au următorul cuprins: „*Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 15 mai 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: La articolul 13, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins: «a) obligativitatea purtării măștii de protecție în spațiile publice, spațiile comerciale, mijloacele de transport în comun și la locul de muncă;»”.*

91. Prevederile art. 23 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 dispun următoarele: „*Comitetul Municipiului București pentru Situații de Urgență are următoarele atribuții principale: (...) b) evaluează situațiile de urgență produse pe teritoriul municipiului București, stabilește măsuri și acțiuni specifice pentru gestionarea acestora și urmărește îndeplinirea lor;”*.

92. Prin Hotărârea nr. 5/2020 Parlamentul a încuviințat starea de alertă și măsurile instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 18 mai 2020, aducându-i, deopotrivă, și unele modificări.

93. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3), (4) și (5), art. 15, 16, 22, 25, 26, 29, 30, 34, 35, 39, 45, 50, 52, 53, 57, 61, 108, 75, 79, 108, 115, 141, art. 147 alin. (4) și în art. 148 alin. (2).

94. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, referitor la critica adusă Ordonanței, în ansamblul său, și dispozițiilor art. I pct. 1 din acest act normativ, că, prin Decizia nr. 50 din 15 februarie 2022, precitată, a admis excepția de neconstituționalitate a Ordonanței, în ansamblu.

95. Având în vedere (i) că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*” și ținând cont de faptul că (ii) Decizia nr. 50 din 15 februarie 2022 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la 25 martie 2022, dată de la care, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, a devenit general obligatorie, și că (iii) toate sesizările din prezenta cauză cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței au fost anterioare acestei date, excepția de neconstituționalitate a Ordonanței, în ansamblul său, și a dispozițiilor art. I pct. 1 din aceasta trebuie să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

96. Cu referire la criticile aduse prevederilor art. 23 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004, Curtea observă că obiectul de reglementare al art. 23 este cvasiidentificat cu cel al prevederilor art. 22 lit. b) din același act normativ, singura diferență fiind aceea că, dacă art. 22 reglementează atribuțiile comitetelor județene pentru situații de urgență, prevederile art. 23 se referă la Comitetul Municipiului București pentru Situații de Urgență. Acest comitet, împreună cu comitetele județene, face parte, alături de alte instituții, din Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, potrivit enumerării din art. 7 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004.

97. În cauza soluționată prin Decizia nr. 307 din 11 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1101 din 18 noiembrie 2021, art. 22 lit. b) din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 21/2004 a fost criticat pentru motive similare cu cele pentru care, în cauza de față, este criticat conținutul art. 23 lit. b) al acesteia. Curtea a respins însă aceste critici, arătând că nu rezultă că acestea conțin în sine norme prin care se restrâng drepturi și libertăți fundamentale. Astfel, Curtea a statuat în paragraful 19 al deciziei menționate că acestea stabilesc atribuțiile pe care comitetele județene trebuie să le exercite în situațiile de urgență produse în unitățile administrativ-teritoriale, respectiv de a întreprinde/stabili măsuri și acțiuni specifice pentru gestionarea acestora, și urmăresc îndeplinirea lor. Atât comitetele județene pentru situații de urgență, cât și întreg Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență își îndeplinesc atribuțiile potrivit legii și pe baza regulamentelor privind gestionarea situațiilor de urgență specifice tipurilor de riscuri. De asemenea, în paragraful 25, Curtea a reamintit, cu referire la critica potrivit căreia sintagma *pot lua măsuri* este mult prea vagă, jurisprudența sa constantă potrivit căreia generalitatea cu care în mod necesar sunt legile formulate, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută.

98. Ținând seama de aceste considerente, de identitatea de conținut a prevederilor art. 22 lit. b) și, respectiv, ale art. 23 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 și aplicând metoda analogiei, Curtea, *mutatis mutandis*, va respinge, ca neîntemeiată, și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004.

99. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului nr. 5/2020, Curtea reține că, potrivit art. 67 din Constituție, „*Camera Deputaților și Senatul adoptă legi, hotărâri și moțiuni*”. Hotărârile sunt consacrate distinct în această enumerare exhaustivă, deoarece natura lor juridică este fundamental diferită de a legilor. Prin lege Parlamentul își exercită prerogativa sa centrală, aceea de legiferare, potrivit art. 61 alin. (1) din Constituție. În schimb, hotărârile reprezintă calea juridică prin care Parlamentul îndeplinește și alte funcții decât aceea strict de legiferare. Din interpretarea sistematică, unele prin altele, a modului de reglementare a atribuțiilor și procedurii de exercitare a acestora, prevăzut în art. 146 din Constituție, rezultă fără dubiu că, prin mijlocul procedural al *excepției* ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial, poate fi pusă în discuție exclusiv constituționalitatea legilor și a ordonanțelor. De altfel, Legea nr. 47/1992 a reglementat în mod distinct procedura de soluționare a excepției de neconstituționalitate, respectiv în art. 29-31 din aceasta, de procedura de soluționare a constituționalității hotărârilor Parlamentului, respectiv în art. 27 și 28. Ca atare, constituționalitatea hotărârilor Parlamentului nu poate fi examinată pe calea excepției de neconstituționalitate și, ca atare, excepția de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului nr. 5/2020 este inadmisibilă.

100. Legea este criticată atât pentru motive de neconstituționalitate extrinsecă, cât și intrinsecă. Astfel, în Decizia nr. 391 din 8 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 719 din 22 iulie 2021, paragraful 36, cu privire la critica de neconstituționalitate referitoare la obligația solicitării avizului Consiliului Economic și Social, Curtea a reținut că, în cadrul procedurii legislative de adoptare a Legii nr. 55/2020, Camera Deputaților și Senatul nu au solicitat și nu au primit avizul Consiliului Economic și Social. Referitor la același aviz, în expunerea de motive a Legii nr. 55/2020, la secțiunea a 3-a, intitulată „Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ”, la toate punctele acestei secțiuni, se menționează că „proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect”, inițiatorul, respectiv Guvernul, asumându-și astfel că Legea nu are impact socioeconomic. Aceeași concluzie rezultă

și din pct. 5, referitor la informații privind avizarea, al secțiunii a 6-a a expunerii de motive, cu denumirea „Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ”, în care se specifică, în mod expres, avizarea proiectului doar de către Consiliul Legislativ.

101. Cu referire la pretinsa încălcare a principiului bicameralismului, prin Decizia nr. 391 din 8 iunie 2021, precitată, paragrafele 25-32, Curtea a statuat că modificările operate de către Camera Deputaților față de forma legii adoptate de Senat, în sensul introducerii în cuprinsul Legii a dispozițiilor art. 2, 3, 5, 6 și 7, nu sunt de natură să genereze nici deosebiri majore de conținut juridic față de forma legii adoptată de Senat și nicio configurație deosebită, semnificativ diferită față de cea a proiectului de lege în forma adoptată de Senat.

102. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, se impune analiza, cu precădere, a criticilor aduse *Legii* din perspectiva reglementării instituției juridice a stării de alertă, conduită care, în opinia autorilor, aduce atingere atât unor norme constituționale procedurale, de exemplu, prerogativa Președintelui instituită de art. 93 din Legea fundamentală, cât și unor standarde constituționale care ocrotesc valori substanțiale, precum predictibilitatea legii. Curtea a conturat o bogată jurisprudență prin care a arătat că instituția juridică a stării de alertă respectă toate standardele și textele constituționale invocate în deciziile anterioare și care, în esență, sunt invocate și în cauza de față. Astfel, criticile aduse art. 2 și 4 din *Lege* au mai fost ridicate, în mod identic, și în cauza soluționată prin Decizia nr. 12 din 18 ianuarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 20 iunie 2022, paragrafele 18-21, când Curtea a statuat că nu există niciun obstacol constituțional pentru legiuitor ca, în considerarea situațiilor enumerate în art. 53, să reglementeze printr-o lege, așa cum este și *Legea*, o serie de măsuri care pot avea drept efect restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, fără să fie necesară instituirea stării de urgență de către Președintele României. Dacă măsurile instituite se circumscriu condițiilor constituționale ale art. 53, gruparea acestora sub conceptul de stare de alertă nu prezintă niciun aspect contrar prevederilor Legii fundamentale.

103. De asemenea, în Decizia nr. 391 din 8 iunie 2021, paragrafele 40-43, Curtea a statuat că *Legea* a fost adoptată în considerarea necesității instituirii, inclusiv la nivel legislativ, a unor mecanisme care să protejeze, în mod adecvat și cu prioritate, drepturile convenționale, unionale și constituționale la viață, la integritate fizică și la ocrotirea sănătății și având în vedere obligația instituită de Legea fundamentală în sarcina statului de a lua măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice a cetățenilor. Maniera de reglementare criticată denotă intenția legiuitorului de a crea un cadru legal pentru implementarea măsurilor cu caracter administrativ necesare și adecvate particularităților crizei epidemiologice existente și evoluției acesteia în fiecare perioadă de timp. Aceste necesități de reglementare nu puteau fi, în mod evident, anticipate la data elaborării *Legii* și nici prevăzute, în mod expres, în cuprinsul acestei legi, având în vedere caracterul lor variabil, imprevizibil. Cu toate acestea, *Legea* prevede, în mod expres, procedura de instituire și de prelungire a stării de alertă, măsurile care pot fi dispuse pe parcursul acesteia, perioadele de timp pentru care pot fi luate și prelungite astfel de măsuri, condițiile implementării lor, precum și autoritățile și instituțiile statale implicate, neputându-se susține că actul normativ analizat, contrar principiului legalității, prevede măsuri descriptive, lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, astfel cum susține autoarea excepției. Așa fiind și având în vedere natura legii, pe de o parte, și a hotărârii Guvernului, pe de altă parte, legiuitorul a prevăzut

ca instituirea stării de alertă — în sensul aplicării dispozițiilor Legii pe întreg teritoriul țării sau doar pe teritoriul unor unități administrativ-teritoriale, după caz — să fie făcută prin hotărâre a Guvernului.

104. De asemenea, prin Decizia nr. 457 din 25 iunie 2020, precitată, paragraful 42, Curtea a reținut că hotărârile Guvernului sunt acte administrative normative sau individuale, expresie a competenței originare a Guvernului, prevăzută în Constituție, tipică pentru rolul acestuia de autoritate publică a puterii executive. S-a arătat, totodată, că organizarea executării legilor pe calea hotărârilor este un atribut exclusiv al Guvernului și că, potrivit regimului său constituțional, hotărârea Guvernului intervine atunci când executarea unor prevederi ale legii reclamă stabilirea de măsuri sau reguli subsecvente. Prin urmare, Curtea a reținut că hotărârile Guvernului se adoptă întotdeauna pe baza și în vederea executării legilor, urmărind punerea în aplicare sau ducerea la îndeplinire a acestora.

105. De asemenea, în Decizia nr. 60 din 16 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 11 august 2022, paragrafele 25-27, Curtea, cu referire la criticile de neconstituționalitate aduse dispozițiilor art. 2 și 4 din *Lege*, a observat că susținerile autorului excepției fac abstracție de împrejurarea că prerogativele acordate prin art. 53 alin. (1) din Constituție au fost prevăzute de legiuitorul constituant distinct de situația de urgență, astfel că instituirea măsurilor care restrâng exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți potrivit art. 53 din Constituție se face după o procedură diferită de cea prevăzută de art. 93. Ca atare, a conchis Curtea, nu există niciun obstacol constituțional pentru legiuitor ca, în considerarea situațiilor enumerate în art. 53 din Constituție, să reglementeze printr-o lege, așa cum este și *Legea*, o serie de măsuri care pot avea drept efect restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, fără a fi necesară instituirea stării de urgență de către Președintele României. De vreme ce măsurile instituite se circumscriu condițiilor constituționale ale art. 53, gruparea acestora sub conceptul de stare de alertă nu prezintă niciun aspect contrar prevederilor Legii fundamentale.

106. Curtea a mai reținut, în Decizia nr. 36 din 27 ianuarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 13 aprilie 2022, paragraful 35, că reglementările referitoare la prelungirea stării de alertă prevăd cerințe și criterii clare și suficiente pentru ca decizia Executivului să fie circumscrisă în mod strict existenței condițiilor obiective generate de evoluția și efectele pandemiei de COVID-19, astfel încât dispariția factorilor care amenință viața și sănătatea persoanelor să justifice și să determine decizia de încetare a stării de alertă. Dispozițiile art. 3 alin. (2) și ale art. 4 alin. (1) din *Lege* nu permit o permanentizare a stării de alertă, ci doar prevăd menținerea acesteia atât timp cât se păstrează condițiile obiective care justifică instituirea unor măsuri restrictive de drepturi și libertăți fundamentale, cu respectarea condițiilor constituționale ale art. 53.

107. În plus, în Decizia nr. 78 din 3 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 20 iunie 2022, paragraful 42, Curtea a statuat că, drept urmare a pronunțării Deciziei nr. 457 din 25 iunie 2020, hotărârile Guvernului prin care se instituie starea de alertă, pe întreg teritoriul țării sau doar pe teritoriul unor unități administrativ-teritoriale, nu mai sunt supuse încuviințării Parlamentului, acest mecanism fiind în acord cu dispozițiile Legii fundamentale. Prerogativa Guvernului de a emite hotărâri ce vizează implementarea măsurilor reglementate la nivelul legii de restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți pentru a răspunde în mod adecvat evoluției pandemiei de COVID-19 se circumscriu prevederilor art. 108 alin. (2) din Constituție. De asemenea, de vreme ce aceste măsuri sunt consacrate la nivelul legii adoptate de

Parlament, nu se poate reține încălcarea prerogativelor constituționale ale acestei autorități publice, a principiului separației și echilibrului puterilor și nici a dispozițiilor art. 53 din Constituție.

108. Cu referire la pretinsa încălcare a dreptului fundamental la sănătate și la viață privată, Curtea, în Decizia nr. 340 din 26 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 22 august 2022, paragrafele 41 și 42, a statuat că, în situații justificate în mod obiectiv de starea sănătății anumitor persoane, dovedită prin acte medicale, legiuitorul poate și trebuie să prevadă modalitatea în care persoanele aflate în astfel de situații vor fi exceptate de la obligația de a purta masca de protecție. Dispozițiile art. 13 lit. a) din *Lege* nu interzic însă astfel de excepții, ci lasă în sarcina ministrului sănătății și a ministrului afacerilor interne reglementarea condițiilor concrete în care, în funcție de contextul concret avut în vedere, se va implementa măsura obligatorie a purtării măștii de protecție în perioada pandemiei de COVID-19. Spre exemplu, art. 2 din Ordinul ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne nr. 30/1/2022 privind instituirea obligativității purtării măștii de protecție, a triajului epidemiologic și dezinfectarea obligatorie a mâinilor pentru prevenirea contaminării cu virusul SARS-CoV-2 pe durata stării de alertă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 7 ianuarie 2022, prevede următoarele excepții: a) copiii cu vârsta mai mică de 5 ani; b) persoanele care sunt singure în birou; c) prezentatorii TV și invitații acestora, cu condiția respectării distanței de 3 metri între persoane; d) reprezentanții cultelor religioase, în timpul slujbelor, cu condiția respectării distanței de 3 metri între persoane; e) vorbitorii aflați în spații închise sau deschise, cu condiția respectării distanței de minimum 3 metri între aceștia și oricare din celelalte persoane din public; f) persoanele care desfășoară activități fizice intense și/sau în condiții de muncă solicitante (temperaturi ridicate, umiditate crescută etc.) sau activități sportive; g) persoanele cu dizabilități cognitive. De asemenea, se prevede că *„(2) Persoanele care suferă de boli care afectează capacitatea de oxigenare, după evaluarea riscului efectuată de medicul de medicina muncii al unității, pot fi exceptate de la măsura prevăzută la art. 1 la locul de muncă”*.

109. Curtea a mai reținut, totodată, că purtarea obligatorie a măștii de protecție nu poate fi echivalată cu o intervenție medicală asupra corpului persoanei în sensul art. 1 lit. d) din *Legea drepturilor pacientului* nr. 46/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 29 ianuarie 2003, care prevede că *„prin intervenție medicală se înțelege orice examinare, tratament sau alt act medical în scop de diagnostic preventiv, terapeutic ori de reabilitare”*. Așa cum s-a reținut și mai sus, purtarea măștii de protecție în contextul justificat de pandemia de COVID-19 este o măsură ce vizează prevenirea transmiterii virusului SARS-CoV-2 și urmărește, deopotrivă, atât protejarea persoanei care o poartă, cât și a celor cu care aceasta intră în contact. Chiar dacă, în anumite cazuri, măștile de protecție îndeplinesc condițiile pentru a fi calificate drept dispozitive medicale, purtarea lor nu este echivalentă unui act medical efectuat asupra persoanei.

110. Cu referire punctuală la pretinsa încălcare a dreptului la viață privată, Curtea a arătat, în Decizia nr. 340 din 26 mai 2022, precitată, paragraful 43, că acest drept constituțional consacră libertatea persoanei de a dispune de ea însăși, dacă nu încalcă ordinea sau bunele moravuri. Altfel spus, prevederile constituționale ale art. 26 vizează libertatea de care dispune omul, de a se manifesta fizic și a lua decizii referitoare la corpul său, atât timp cât nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri. Prin urmare, acest drept nu are un caracter absolut, limitele sale fiind modelate de

criteriile de ordine publică și bune moravuri ale societății, de arie de extindere și gradul de protecție ale drepturilor și libertăților altora surprinse într-un anumit moment istoric. Or, Curtea observă că, în contextul pandemiei de COVID-19, imperativul protecției dreptului la sănătate și la viață a dobândit noi dimensiuni. În acest context istoric aparte, marcat de largă și rapidă răspândire a unui virus cu efecte grave asupra sănătății persoanelor, Curtea apreciază că obligația de a purta masca de protecție în vederea prevenirii transmiterii ori contractării virusului SARS-CoV-2 se circumscrie textului constituțional care consacră libertatea persoanei de a dispune de ea însăși în limitele impuse de imperativul respectării drepturilor celorlalți.

111. În ceea ce privește numeroasele critici formulate de către autorii prezentei excepții din perspectiva art. 53 din Constituție, trebuie amintit că, prin Decizia nr. 36 din 27 ianuarie 2022, precitată, paragrafele 42-46, Curtea a statuat, referitor la critica potrivit căreia dispozițiile legale criticate determină instituirea perpetuă a stării de alertă, astfel că măsurile luate nu sunt temporare, lăsând fără conținut unele drepturi și libertăți fundamentale, cu încălcarea art. 53 din *Legea fundamentală*, că drepturile fundamentale, care nu sunt absolute prin natura lor, pot fi supuse unor limitări rezonabile printr-o reglementare etatică. Reținând că apariția, evoluția și încetarea pandemiei de COVID-19 nu reprezintă aspecte/împrejurări ce pot fi caracterizate prin certitudine, elementele ce influențează aceste etape de desfășurare nefiind predictibile/cuantificabile, Curtea a apreciat că legiuitorul se află într-o imposibilitate obiectivă de a reglementa o durată maximă pentru care se poate institui starea de alertă în cazul pandemiei de COVID-19. Cu toate acestea, legiuitorul trebuie să compenseze această imposibilitate obiectivă prin reglementarea unui ansamblu legislativ complet, clar și previzibil în materia declarării/prelungirii stării de alertă în vederea prevenirii și combaterii efectelor pandemiei de COVID-19, menit să asigure respectarea principiului proporționalității.

112. Având în vedere aceste aspecte, Curtea a reținut că, potrivit art. 2 din *Lege*, starea de alertă reprezintă răspunsul la o situație de urgență de amploare și intensitate deosebite, determinată de unul sau mai multe tipuri de risc, constând într-un ansamblu de măsuri cu caracter temporar, proporționale cu nivelul de gravitate manifestat sau prognozat al acesteia și necesare pentru prevenirea și înlăturarea amenințărilor iminente la adresa vieții, sănătății persoanelor, mediului înconjurător, valorilor materiale și culturale importante ori a proprietății. Dispozițiile art. 3 și 4 din același act normativ reglementează organul competent să dispună/prelungască starea de alertă, iar factorii de risc ce trebuie analizați, cumulativ, cu ocazia dispunerii/prelungirii stării de alertă sunt enumerați la alin. (4) al art. 3 din *Lege* și se referă la: amploarea situației de urgență, respectiv manifestarea generalizată a tipului de risc la nivel local, județean sau național; intensitatea situației de urgență, respectiv viteza de evoluție, înregistrată sau prognozată, a fenomenelor distructive și gradul de perturbare a stării de normalitate; insuficiența și/sau inadecvarea capacităților de răspuns; densitatea demografică în zona afectată de tipul de risc; existența și gradul de dezvoltare a infrastructurii adecvate gestionării tipului de risc.

113. De asemenea, a continuat Curtea, durata maximă a fiecărei dispunerii/prelungiri este reglementată expres în art. 3 alin. (1) și (2) și art. 4 alin. (1) din *Lege*, precizându-se că starea de alertă se dispune pentru o perioadă limitată de timp, care nu poate fi mai mare de 30 de zile, putând fi prelungită ori de câte ori analiza factorilor de risc indică necesitatea menținerii răspunsului amplificat pentru o perioadă de timp suplimentară, care nu poate fi mai mare de 30 de zile. Totodată, dispozițiile

art. 3 alin. (3) din aceeași lege prevăd că starea de alertă încetează înainte de împlinirea termenului pentru care a fost declarată ori prelungită, atunci când analiza factorilor de risc indică faptul că nu mai este necesară menținerea unui răspuns amplificat. Acest fapt presupune că organele competente analizează constant dacă se mențin condițiile care au impus instituirea stării de alertă sau acestea au dispărut, având posibilitatea de a decide încetarea stării de alertă înainte de expirarea duratei pentru care a fost dispusă.

114. Prevederile art. 6 din *Lege* stabilesc elementele obligatorii pe care trebuie să le conțină hotărârile prin care se declară ori se prelungește starea de alertă, precum și cele prin care se stabilește aplicarea unor măsuri pe durata stării de alertă. Totodată, în capitolul II al *Legii* sunt reglementate măsurile sectoriale ce se pot dispune în domeniul economic, domeniul sănătății, domeniul muncii și protecției sociale, domeniul transporturilor și infrastructurii, domeniul educației și cercetării, domeniul tineretului și sportului, domeniul culturii și cultelor, domeniul insolvenței și domeniul executării pedepselor, măsurilor educative și alte măsuri dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal. Din reglementarea acestor măsuri rezultă că ele nu se impun automat ca urmare a instituirii/prelungerii stării de alertă, ci aplicarea lor se va realiza în urma aprecierii, în funcție de situația concretă de risc epidemiologic, cu privire la cele mai adecvate măsuri necesar a fi aplicate în scopul prevenirii și combaterii efectelor pandemiei de COVID-19.

115. Cu referire specifică la presupusa încălcare a libertății întrunirilor, Curtea a reținut, în Decizia nr. 340 din 26 mai 2022, paragraful 45, că dispozițiile de lege analizate nu sunt de natură să împiedice exercițiul acestui drept constituțional.

116. Cu referire la pretinsa încălcare a standardelor de calitate a legilor, Curtea a reținut, în Decizia nr. 11 din 18 ianuarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 23 mai 2022, paragrafele 13 și 14, că, aplicând principiul de interpretare a normelor legale potrivit căruia *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, înțelesul dispozițiilor art. 13 lit. a) din *Lege*, anterior modificării aduse prin *Ordonanță*, este lipsit de echivoc în ceea ce privește spațiile în care este impusă obligativitatea purtării măștii de protecție. Astfel, din faptul că legiuitorul a ales să se refere la spațiile publice, fără nicio altă precizare, reiese în mod evident că a avut în vedere toate spațiile publice, atât cele închise, cât și cele deschise.

117. Mai departe, Curtea observă că prevederile art. 65 și 66 din *Lege* au mai fost criticate din perspectiva standardelor constituționale de claritate a legii. Astfel, în Decizia nr. 391 din 8 iunie 2021, paragrafele 51 și 52, Curtea a statuat că prevederile art. 65 și 66 din *Lege* sunt clare, precise și previzibile, sensul lor putând fi determinat de către destinatarii legii prin simpla interpretare gramaticală a textelor analizate.

118. De asemenea, în Decizia nr. 340 din 20 mai 2022, paragrafele 35 și 36, Curtea a arătat că dispozițiile *Legii* nu aduc *per se* atingere prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, întrucât evoluția pandemiei, gradul de răspândire a virusului SARS-CoV-2, severitatea manierei în care acesta afectează sănătatea sau provoacă decesul pacienților infectați pot justifica, în anumite perioade, instituirea unor măsuri de restrângere a drepturilor și libertăților fundamentale compatibile și proporționale cu obiectivul protejării sănătății publice și a dreptului la viață. Stabilirea în mod concret a aplicării acestor măsuri, precum și gradul în care este restrâns exercițiul unor drepturi și libertăți fundamentale proporțional cu datele curente ale evoluției pandemice se fac însă prin acte ale executivului, astfel că proporționalitatea măsurilor trebuie analizată, în mod

individual, în funcție de hotărârea Guvernului care le stabilește. De altfel, analizând evoluția reglementărilor în domeniu, adică a hotărârilor Guvernului având ca obiect starea de alertă, Curtea constată o amplă fluctuație a manierei în care Executivul a înțeles să impună restrângerea exercițiului diverselor drepturi consacrate de *Legea* fundamentală, aceasta fiind justificată în mod evident de situația concretă căreia i s-a adresat fiecare dintre hotărârile emise de Guvern pe parcursul pandemiei de COVID-19.

119. Curtea a mai reținut, în Decizia nr. 381 din 8 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 septembrie 2021, paragrafele 44 și 46, că autorii susțineau că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât în conținutul prevederilor art. 5 alin. (2) lit. d) și ale art. 65 lit. h) din *Lege* nu sunt precizate măsurile care instituie obligații a căror încălcare constituie contravenție. Curtea a apreciat însă că precizarea acestor măsuri în conținutul textelor de lege supuse controlului de constituționalitate ar avea drept consecință aplicarea lor pe toată durata pandemiei de COVID-19, fără a da posibilitatea autorităților să selecteze necesitatea și intensitatea intervenției în funcție de evoluția rapidă și imprevizibilă a acestui fenomen. Reglementarea ar dobândi astfel un caracter rigid, făcând imposibilă o aplicare flexibilă, astfel încât să se asigure în mod eficient obiectivul stabilit de legiuitor, de prevenire și combatere a efectelor pandemiei de COVID-19, dar și imperativul respectării caracterului proporțional al restrângerii exercițiului unor drepturi prin raportare la acest obiectiv și datele concrete ale realității. S-ar putea ajunge astfel în situația în care obligațiile impuse să aibă aceeași sferă de aplicare, deși gravitatea fenomenului s-a redus, justificând restrângerea acestei sfere sau chiar neaplicarea măsurilor. Caracterul general al dispozițiilor de lege analizate, ce necesită raportarea la acte administrative normative secundare în vederea aplicării, nu trebuie să conducă la concluzia că faptele care constituie contravenție sunt stabilite de organele administrative. Astfel, sintagma „măsuri de protecție a vieții și pentru limitarea efectelor tipului de risc produs asupra sănătății persoanelor” din cuprinsul *Legii* se referă la măsuri consacrate la nivelul legii, așa cum de altfel este și măsura obligativității purtării măștii de protecție, consacrată în mod expres în conținutul art. 13 lit. a) din *Lege*. În situația concretă a autorilor excepției de neconstituționalitate care au fost sancționați contravențional pentru nerespectarea obligației de a purta masca de protecție, Curtea constată că aceștia aveau posibilitatea să ia cunoștință de conținutul acestei obligații prin examinarea conținutului art. 13 lit. a) din *Lege*. De asemenea, hotărârile Guvernului emise pentru instituirea și prelungirea stării de alertă, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, au menționat în mod constant obligativitatea purtării măștii de protecție. Curtea a conchis că persoanele fizice aveau posibilitatea de a cunoaște conținutul măsurilor la care se referă art. 5 alin. (2) lit. d) și art. 65 lit. h) din *Lege*, precum și obligațiile ce le revin, astfel încât să își poată conforma conduita potrivit dispozițiilor legale și să înțeleagă consecințele nerespectării acestor obligații. În sfârșit, cu referire la efectele pe care, potrivit autorilor, ar fi trebuit să le aibă asupra instituției stării de alertă pronunțarea Deciziei Curții nr. 457 din 25 iunie 2020, trebuie amintit că, prin Decizia nr. 60 din 16 februarie 2022, precitată, paragraful 29, Curtea a reținut că autorul unei excepții prin care a fost ridicată aceeași critică viza, în realitate, probleme ce țin de legalitatea hotărârilor Guvernului emise pentru instituirea și prelungirea stării de alertă. Or, Curtea a constatat că, potrivit competenței sale, controlul de constituționalitate vizează în mod exclusiv legile și ordonanțele.

120. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian-Samuilă Rusu în Dosarul nr. 310/33/2021 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, de Norbert-Ștefan Iacob în Dosarul nr. 3.703/211/2021 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, de Anca Alina Ionescu în Dosarul nr. 7.440/301/2021 al Judecătorei Sectorului 3 București, de Daniel Amuza în Dosarul nr. 7.369/315/2020 al Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă, de Vlad Petre Suliță în Dosarul nr. 448/4/2021 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Mădălina Diana Paul în Dosarul nr. 8.099/211/2021 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, de Florin Ion Măneanu în Dosarul nr. 3.431/225/2021 al Judecătorei Drobeta-Turnu Severin — Secția civilă, de Adrian Cristian Secu în Dosarul nr. 5.117/3/2021 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Cristian Dan Chiș în Dosarul nr. 9.617/215/2021 al Judecătorei Craiova — Secția I civilă, de Mirela Surugiu în Dosarul nr. 24.606/301/2020 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Erno Kovacs în Dosarul nr. 8.857/211/2021 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, de Amalia Bellantoni în Dosarul nr. 9.895/300/2021 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă, de Adrian Panaite în Dosarul nr. 5.842/301/2021 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Daniel Amuza în Dosarul nr. 9.943/315/2020 al Judecătorei Târgoviște, de Vasile Arion în Dosarul nr. 5.317/301/2021 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Adrian Nicorescu în Dosarul nr. 4.956/279/2021 al Judecătorei Piatra-Neamț — Secția civilă, de Marius Remus Mioc în Dosarul nr. 9.255/325/2021 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Richard Mocko în Dosarul nr. 257/211/2021 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, de Elena Radu în Dosarul nr. 97/1/2021/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Eduard Cristian Irimia în Dosarul nr. 5.940/2/2020/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Octavian-Ioan Meregiu în Dosarul nr. 34.961/299/2020 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Cristian Dan Chiș și Claudiu Chiș în Dosarul nr. 9.594/281/2021 al Judecătorei Ploiești, de Eduard Cristian Irimia în Dosarul nr. 849/4/2022 al Judecătorei Sectorului 4 București, de Pompiliu Diplan în Dosarul nr. 21.226/299/2021 al Judecătorei Sectorului 1 București, de Viorica Cuprian în Dosarul nr. 16.321/196/2020 al Judecătorei Brăila — Secția civilă, precum și de Mihai-Alexandru Vilcu în Dosarul nr. 17.473/231/2020 al Judecătorei Focșani — Secția civilă și constată că Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, în ansamblul său, și dispozițiile art. 2, 4, 5, 6, 9, 13, 65 și 66 din aceasta, precum și dispozițiile art. 23 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului nr. 5/2020 pentru încuviințarea stării de alertă și a măsurilor instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale acelorași instanțe.

3. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă, precum și ale art. I pct. 1 din aceasta, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale acelorași instanțe

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 3 București, Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă, Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, Judecătorei Drobeta-Turnu Severin — Secția civilă, Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Judecătorei Craiova — Secția I civilă, Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă, Judecătorei Târgoviște, Judecătorei Piatra-Neamț — Secția civilă, Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Judecătorei Ploiești, Judecătorei Brăila — Secția civilă și Judecătorei Focșani — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL MINIER,
PETROLIER ȘI AL STOCĂRII GEOLOGICE A DIOXIDULUI DE CARBON

ORDIN

privind aprobarea unei licențe de concesiune pentru exploatare

Având în vedere:

— art. 13 și art. 21 alin. (1²) lit. a) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Comitetului de reglementare nr. 10 din 4.04.2025,

în temeiul art. 2 alin. (5) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 privind înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2025,

**președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon** emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Licența de concesiune pentru exploatare nr. 28.573/2025 privind exploatarea resurselor de apă minerală naturală (necarbogazoasă) din perimetrul Dealul Ulm, județul Suceava, încheiată între Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, în calitate de concedent, și Societatea MASPEX ROMÂNIA — S.R.L., identificată prin cod unic de înregistrare 3451510, în calitate de concesionar.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon,

Ionuț Sorin Banciu

București, 14 iulie 2025.

Nr. 531.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.910	800	290
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.450		320
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.180		470
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	990		110
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.960		360
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.680		340
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.270		120

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

